

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

26 de setembre del 2021

Nº 959

PREGUEM AMB L'EVANGELI DEL DIUMENGE

Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres.
(Mc 9, 38-43.45.47-48-37)

Jesús,
avui em dones una lliçó molt important
per a la meua vida
i per al meu compromís cristià.

Tenim el costum de classificar les persones
en bones i dolentes a partir del que veiem;
però l'exterior mai no ens permetrà
de conèixer com cal
el món dels sentiments i de les intencions
que és el que, de fet, ens fa el que som.

Tu m'ensenyes a distingir entre el bé i el mal;
em convides a jutjar i valorar el que es veu,
però respectant sempre
el misteri de cada persona.

Valores tot allò que és bo, vingui d'on vingui
i rebutges i condemnes qualsevol forma de mal,
perquè pot ser destructor i nociu per als altres.
Per això, et mostres tan exigent i dur davant
les injustícies amb els més vulnerables i fràgils.

Dona'm el teu Esperit perquè em mostri sempre
responsable i respectuós envers tota persona.

Dies 27, 28, 29 i 30 de setembre i, de les 17'30 h a les 19 h, al Casal Marià

Pels nens i nenes de 2on i 3er de Primària,
CATEQUESI d'INICIACIÓ CRISTIANA (PRIMERA
COMUNIÓ)

*Els nens i nenes que venien el curs passat s'han de
tornar a inscriure.*

Per als nens i nenes de 4rt i 5è de Primària que ja
han fet la Primera Comunió o que encara no l'han
feta, hi ha la Catequesi de **SEGUIMENT**.

Per als nois i noies de 6è de Primària, hi ha la
PROFESSIÓ de FE o COMUNIÓ SOLEMNE.

Per als nois i noies, a partir de 1er d'ESO, hi ha la
CONFIRMACIÓ.

Bons ànims i oberts (Mc 938-43.45.47-48)

En la vida ens pot ajudar a sentir-nos sempre en camí.
Tenim moments, circumstàncies, marrades, etapes,
parades. Amb llums i ombres. En aquesta represa del nou
curs, podem accentuar unes motivacions renovades, espe-
ronades, que dissipin mandres, rutines, excuses, pessimis-
mes. També ho pot ser per cadascú, des del nostre lloc,
pel que es fa o s'impulsa des de les nostres parròquies.
Potser mirant-les més com a cosa nostra, sentint-nos-hi a
prop, amb implicació, potser aportant-hi suggeriments,
potser oferint-nos per si hi puc fer un servei...

És tan important abonar la cultura de l'acolliment, de la
trobadura, de l'esperit comunitari, de la voluntat de
compartició! Aquest temps de pandèmia no hauria de ser
excusa per individualitzar-nos, desmobilitzar-nos i quedar-
nos més en les nostres coses o a casa. La represa del nou
curs és un moment oportú, bo i sent vigilants i curiosos de
la necessitat i la qualitat de les relacions humanes:
obertura, vàlua i sentit de les trobades, esperit comunitari,
i també parroquial. Tinguem bons ànims i ajudem-nos-hi.

Pel que fa a l'Evangeli d'aquest diumenge, Jesús continua
donant lliçons d'actitud apostòlica, d'esperit comprensiu,
d'atenció als dèbils, d'esquivar l'escàndol...

Joan, fent de portaveu dels deixebles, fa una excepcional
intervenció: «*N'hem vist un que es valia del teu nom per
treure dimonis i li diem que no ho fes més, perquè no és
dels qui venen amb nosaltres*».

«*Treure dimonis*», treure mals de la mena que siguin, per
Marc l'evangelista és una manera de significar l'eficiència
de la missió cristiana alliberadora: és allunyar el mal i tot
allò que impedeix la comunió fraternal.

«*No és dels nostres*». Als deixebles els faltava l'esperit
d'acolliment i de comprensió: confonen els qui estan a
favor o en contra de la causa de Jesús, amb el zel de
marginar els qui no pertanyen al "grup".

«*No és dels nostres*», és una frase que encara avui
s'escolta i que ens fa mal a les orelles. Pel ressò a
tancaments, malmiraments, sectarismes, exclusions. I,
ens podem preguntar, ¿com ho duem això dels «*qui són
dels nostres i dels qui no ho són*»?

Més encara. La resposta de Jesús és comminatòria i
mostra una magnanimitat evangèlica extraordinària.
Jesús, capgira la mirada estreta i selectiva de les
persones, per sobre d'ideologies i creences, i formula un
principi molt positiu: «*qui no és contra nosaltres, és amb
nosaltres*». Després, Jesús ho arrodoneix i ho exemplifica
amb un gest pràctic de «*donar un vas d'aigua*», és a dir,
d'ajudar sempre, estimant, perquè som seguidors d'Ell.

► FELICITACIÓ I PREGÀRIA

Felicitem i donem la benvinguda a l'Edgar Jaulent, de Sant Feliu de Guíxols, que diumenge va rebre a la Catedral de Girona l'Orde del diaconat, en vistes a ser -més endavant- ordenat de capellà. Tanmateix, una quarantena d'olotins ens vam fer presents a la joiosa Celebració. Per descomptat, tots el felicitem coralment, el ben acollim i l'encoratgem per la nova etapa diaconal entre nosaltres.

A l'hora de l'homilia, el Bisbe va fer un agraïment a l'Edgar pel seu compromís: *"Gràcies en nom de l'Església que fem camí a Girona, gràcies en nom de moltes persones que coneixes i no coneixes, però que serviràs amb amor i dedicació".* I, pel que fa al seu recorregut vocacional, afegí: *"Fa uns anys, després d'exercir la professió al port de Barcelona com amarrador, després de diverses experiències de vida, et vas sentir cridat a esdevenir prevere de l'Església. Vares iniciar el camí de preparació amb els anys de Seminari, amb estudis diferents, abandonant certament la barca. Han estat anys potser difícils, però necessaris per discernir la teva vocació, per l'estudi de la teologia, per conèixer millor l'Església i els seus ministeris, per identificar-te amb Jesucrist, per fer aprenentatge en la missió pastoral".*

Acabada l'homilia es va iniciar la litúrgia de l'ordenació amb Mn. Edgar prostrat a terra i amb la lectura de les lletanies dels sants. El Bisbe va imposar les mans al nou diaca i a continuació dos companys seminaristes el van revestir amb la dalmàtica sobre l'estola creuada, signes diaconals. Seguidament, el bisbe li va lliurar els Evangelis com a símbol de la seva tasca de predicació de la Bona Nova. Després de l'Eucaristia, i al final de la cerimònia, Mn. Edgar es va adreçar als assistents amb unes paraules d'agraïment i va demanar-los la seva pregària, així com la intercessió de la Mare de Déu, en l'advocació del mar, per raó de la seva població natal i per la seva formació marinera.

El seu pas fa pensar. És un compromís amb l'Església i al servei de la fe en les comunitats cristianes. Com a diaca i, si Déu vol, aviat, com a capellà. Per estimar molt i tothom, amb un cor indivís, en un camí de disponibilitat i de lliurament. Es tracta d'una manera de consagrar-se a Crist, bo i fent expressiu com Déu ens estima i pot ser estimat i servit en tot, en les persones i en les comunitats. És un compromís amb el Bisbe o Pastor de la Diòcesi, all servei de les parròquies de l'Església diocesana i, en aquest cas, ha estat destinat a l'Agrupació de parròquies d'Olot.

El seu pas, i amb la integració a les nostres parròquies, *ens porta a pregar* per ell. Que sigui un bon treballador de l'Evangelí. Que tingui coratge i que encoratgi sempre. Que el seu comportament fidel i el seu testimoni ens esperoni a ser tots més servidors. Que amb la seva proximitat a tots, als infants, als joves, als grans, i als convilatans en general, sigui un nou olotí entre nosaltres, i serveixi la pastoral de les nostres parròquies.

► FESTA MAJOR DE SANT MIQUEL DE LA COT

Diumenge vinent, 3 d'octubre, a les 12 del migdia, MISSA solemne a honor del patró, Sant Miquel, amb motiu de la Festa Major, i amb acompanyament d'orquestra i amb el cant dels Goigs.

► SANT FRANCESC D'ASSÍS

Encara, per raó dels temps que passem, el proper diumenge, 3 d'octubre, la tradicional Missa a Sant Francesc es farà a Sant Esteve, i a les 11 h. Així honorarem el Sant, amb motiu de la festa del Barri del Montsacopa.

Ensems, podem afegir **una bona notícia:** des del 24 de març passat, la capella de Sant Francesc, al Montsacopa, té un nou altar de pedra. Procedeix de la capella del convent de la Divina Providència, desafectada per al culte quan es retiraren les Monges Clarisses, i es cedí el convent a la ciutat. És de pedra i pesa molt. Va ser realment difícil el canvi d'ubicació i entrar-lo a la capella i situar-lo en l'espai que ocupava l'anterior mesa, que era molt senzilla. D'acord amb el desig exprés de les religioses, interessades en el fet que l'altar romanagués a Olot, el trasllat s'efectuà gràcies a la iniciativa dels Amics de Sant Esteve i del Tura. Confiam que, al seu moment i, com és previst, aquest altar pugui ser "dedicat". Moltes gràcies.

► PREGÀRIA AL CREADOR

Senyor i Pare de la humanitat
que vas crear tots els éssers humans
amb la mateixa dignitat,
infoneu en els nostres cors un esperit fraternal.
Inspireu-nos un somni de retrobament,
de diàleg, de justícia i de pau.
Impulseu-nos a crear societats més sanes
i un món més digne,
sense fam, sense pobresa,
sense violència, sense guerres.
Que el nostre cor s'obri
a tots els pobles i nacions de la terra
per reconèixer així el bé i la bellesa
que vas sembrar en tothom,
i per estrènyer llaços d'unitat,
de projectes comuns,
d'esperances compartides. Amén.

(Pregària amb la qual el Papa Francesc conclou l'Encíclica Fratelli tutti. Assís, 3 d'octubre del 2020)

► PODEM RECUPERAR ELS CANTORALS

La música i el cant -com el silenci- continuen tenint un valor espiritual que abona el clima i augmenta la nostra participació a les celebracions. Ens fa sentir més comunitat, més Església que camina «lloant el Senyor tota la vida, cantant el Senyor mentre fem via». Ara, ja podem tornar a utilitzar els cantorals per seguir la lletra dels cants i ajuntar-nos al seu esperit.

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Marta Fortet Feixas, als 92 anys
Bernat Grauvilardell Ramos, als 23 anys
Palmenia Garcia Solis, als 51 anys
Mª Teresa Turion Bartrina, als 79 anys
Jesús Palles Pérez, als 67 anys

*Doneu-los, Senyor,
el repòs etern !*